

Î N C H E I E R E

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Alexandra împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, constatarea vechimii în muncă și a stagiului de cotizare realizat, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, recalcularea pensiei,

împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2019, Mocanu Alexandra a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, constatarea vechimii în muncă și a stagiului de cotizare realizat și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, recalcularea pensiei.

În motivarea acțiunii Mocanu Alexandra a indicat că, a activat în calitate de asistentă superioară medicală la Spitalul de copii „Emilian Coțaga”, în perioada 15 august 1979 - 18 iunie 2018. La calcularea stagiului de muncă pentru obținerea dreptului la pensie pentru limită de vârstă, nu a fost inclus în stagiul de cotizare perioada anilor 2003 și 2005.

La 13 noiembrie 2019, a înaintat pârâtului cerere prealabilă, solicitând recalcularea cuantumului pensiei stabilite anterior greșit.

Prin cererea adresată CTAS Ciocana, mun. Chișinău, reclamanta a solicitat înlăturarea încălcărilor dreptului la pensie, reexaminarea dreptului la pensie cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei de activitate din anii 2003 și 2005.

Prin răspunsul din 02 decembrie 2019 cu nr. M-2500/19, recepționat de reclamantă la data de 07 decembrie 2019, pârâtul a refuzat admiterea cerințelor formulate în cererea prealabilă și a respins cerințele de recalculare a pensiei, fiindu-i sugerată soluția să se adreseze angajatorului pentru soluționarea problemei.

Consideră neîntemeiat refuzul pârâtului din 02 decembrie 2019 cu nr. M-2500/19 și necesar de anulat.

A indicat reclamanta că, la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a inclus doi ani de stagiul de muncă, anume anii 2003 și 2005, cu toate că în această perioadă a activat în aceeași instituție, fapt confirmat prin înscrierile din carnetul de muncă și certificatul eliberat de Institutul Mamei și a Copilului nr. 01-15/358 din 10 mai 2019, în care se indică că reclamanta a activat inclusiv și în anii 2003, 2005, și că în conformitate cu Legea cu privire la asigurarea cu pensii de stat, salariul pentru calcularea pensiei va constitui suma de 26 088,6 lei.

În această ordine de idei, executarea necorespunzătoare a obligațiilor angajatorului stabilite expres prin lege față de bugetul public național de asigurări sociale, nu poate fi pusă pe seama salariatului or, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul publice de asigurări sociale, plătitorii contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat sânt obligați să prezinte declarația privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii și declarația privind evidența nominală a asiguraților, după cum urmează: a) angajatorii, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare – lunar, până la data de 25 a lunii următoare celei de gestiune.

Respectiv, în cazul dat, reclamanta susține că responsabilitatea de a prezenta declarația privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii și declarația privind evidența nominală a asiguraților, este a instituției/organizației unde a activat.

Totodată, a precizat că conform fișei sale de verificare a obligațiunilor privind impozitul pe venit pentru perioada anului 2003, este reflectat venitul total, suma totală a scutirii acordate, impozitul reținut, cât și suma impozitului spre rambursare a contribuabilului sau spre achitare la buget, ce denotă activitatea sa în instituția medicală în perioada contestată.

Conform informației Inspecției fiscale de Stat despre salariul achitat, cât și a altor plăți efectuate de angajator în beneficiul angajatului și despre impozitul pe venit reținut din aceste plăți pentru perioada anului 2005, rezultă că a activat în această perioadă, înscrierile date fiind confirmate prin aplicarea ștampilei și a semnăturilor conducătorului și contabilului șef.

La fel, reclamanta a făcut referire la prevederile art. 17 alin. (1), art. 20 și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 488 din 08 iulie 1999 privind sistemul publice de asigurări sociale.

Prin urmare, Mocanu Alexandra consideră că dânsa nu este responsabilă de calcularea și virarea lunară a sumelor la bugetul asigurărilor sociale de stat că, urma să fie recunoscută activitatea sa în perioada anilor 2003 și 2005, cu includerea în extrasul din cont al Casei Naționale de Asigurări Sociale și constatarea stagiului, cât și cotizației

pentru achitarea pensiei pentru vechime în muncă și majorarea pensiei conform calculelor contabile pentru cei doi ani de muncă (anii 2003 și 2005).

La fel, a făcut referire reclamanta la pct. 69-70, 88 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, conform căruia, stagiul de cotizare realizat până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (până la 01 ianuarie 1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit.

În urma introducerii evidenței individuale de asigurări sociale (după 01 ianuarie 1999), stagiul de cotizare se confirmă în baza datelor din contul personal de asigurări sociale al persoanei asigurate, gestionat în conformitate cu Legea privind sistemul public de asigurări sociale.

Actul de bază care confirmă stagiul de cotizare, conform pct. 69, este carnetul de muncă. Pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar, schema de încadrare și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

Mocanu Alexandra a invocat că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 02 decembrie 2019 cu nr. M-2500/19 este ilegal și necesar de anulat, iar Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să fie obligată să includă în stagiul de cotizare perioada de activitate din 01 ianuarie 2003 - 31 decembrie 2003 și perioada din 01 ianuarie 2005 – 31 decembrie 2005, cu efectuarea recalculării quantumului pensiei, începând cu data stabilirii acesteia.

A solicitat reclamanta recunoașterea ilegală a refuzului și anularea răspunsului CNAS din 02 decembrie 2019 nr. M-2500/19, constatarea vechimii de muncă și a stagiului de cotizare realizat, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită un act administrativ individual, privind includerea în stagiul de cotizare perioada de activitate din 01 ianuarie 2003 - 31 decembrie 2003 și perioada din 01 ianuarie 2005 – 31 decembrie 2005, cu efectuarea recalculării quantumului pensiei, începând cu data stabilirii acesteia.

Prin hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Mocanu Alexandra împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea refuzului, obligarea includerii perioadei de activitate în stagiul de cotizare, recalcularea pensiei.

S-a anulat răspunsul/refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M2500/19 din data de 02 decembrie 2019.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale, oficiul teritorial competent, să emită actul administrativ individual favorabil, prin care să recalculeze pensia pentru Mocanu Alexandra cu includerea în stagiul de cotizare a activității în cadrul Institutului mamei și copilului (actual) pentru perioada 01 ianuarie 2003 - 31 decembrie 2003 și 01 ianuarie 2005 - 31 decembrie 2005 reținând venitul conform certificatului nr. 01-13/358 din data de 10 mai 2019 eliberat de angajator, cu recalcularea pensiei de la momentul obținerii dreptului la pensie și pentru viitor (f.d.49, 54-63).

Conform avizului de recepție DS9350236872AS rezultă că la 12 iunie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat dispozitivul hotărârii din 04 iunie 2020 a

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.53), ulterior la 10 iulie 2020 a recepționat hotărârea motivată, fapt confirmat prin avizul de recepție DS9350271747 (f.d.68).

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 16 iunie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, a depus cererea de apel nemotivată (f.d.65), ulterior la 29 iulie 2020, respectând termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus cererea de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii din 04 iunie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, emiterea unei decizii noi de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Mocanu Alexandra ca fiind neîntemeiată (f.d.72-76).

Prin decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de asigurări Sociale împotriva hotărârii din 04 iunie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.100, 101-108).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe care a apreciat neîntemeiat refuzul organului de asigurări sociale de a efectua recalcularea pensiei Alexandrei Mocanu, având în vedere că la materialele dosarului se conține extrasul din contul personal al reclamantei (f.d.9-11), care cuprinde perioada începând cu anul 1999 de la includerea sistemului automatizat, însă în acest act, perioada 2003, 2005, nu este reflectată.

Instanța de apel a constatat că prima instanța analizând carnetul de muncă a reclamantei (f.d.12-16), corect a stabilit neîntreruperea stagiului și activitatea continuă a acesteia în perioada 1979 - 2015, respectiv nu rezultă careva întrerupere de stagiu, prin demisie, eliberare din funcție, în perioada anilor 2003, 2005.

Totodată, instanța de apel a specificat că apelantul nu a ținut cont de faptul că în conformitate cu pct. 69-70 și pct. 88 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 21 martie 2017, a apreciat ca nefondate argumentele apelantului precum că prin hotărârea contestată prima instanță a pus în sarcina CNAS de a include în calcul stagiului de cotizare o perioadă despre care nu există nici o informație în Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale referitor la venitul intimatei. Mai mult, apelantul nu a prezentat instanței careva înscrisuri eliberate de angajatorul intimatei, din care ar rezulta că în perioada anilor 2003, 2005, Mocanu Alexandra nu a activat, respectiv se prezumă că datele din carnetul de muncă sunt veridice și că aceasta a desfășurat activitatea neîntrerupt.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantei precum că, în cazul în care angajatorul nu a achitat contribuții de asigurare în numele intimatei, aceasta din urmă a fost obligată să solicite angajatorului onorarea obligațiilor de plată față de bugetul asigurărilor sociale de stat. Or, neplata cărorva contribuții, nu poate fi imputată Alexandrei Mocanu, în circumstanțele în care angajatorul nu a prezentat declarațiile privind achitarea contribuțiilor de asigurări sociale, iar responsabilitatea de a vărsa sumele respective și sancțiunile pentru inacțiunile date o poartă în exclusivitate angajatorul și nicidecum angajatul. Contribuțiile de asigurări sociale se rețin din salariul angajatului la sursa de plată, mai mult decât atât, potrivit art. 29 din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale (în vigoare până la 01 ianuarie

2017), nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu poate afecta plata drepturilor cuvenite asiguraților.

Prin urmare, odată ce s-a constatat temeinicia pretenției reclamantei privind anularea deciziei CNAS nr. M-2500/19 din 02 decembrie 2019, subsecvent a fost corect admisă și pretenția privind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia de care beneficiază Mocanu Alexandra, cu includerea în stagiul de cotizare a activității în cadrul Institutului mamei și copilului (actual) pentru perioada 01 ianuarie 2003 – 31 decembrie 2003 și 01 ianuarie 2005 – 31 decembrie 2005, reținând venitul conform certificatului nr.01-13/358 din 10 mai 2019 eliberat de angajator, cu recalcularea pensiei de la momentul obținerii dreptului la pensie și pentru viitor.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat deplin circumstanțele cauzei, a aplicat corect normele materiale și a adoptat o hotărâre întemeiată și legală, urmând să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de apel.

La 17 februarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat, împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Alexandra să fie respinsă integral (f.d.109).

La 15 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului, împotriva deciziei din 02 februarie 2021, solicitând casarea deciziei contestate, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii integral (f.d.119, 120-123).

În motivarea cererii de recurs, suplimentar celor invocate în cererea de apel, recurentul Casa Națională de Asigurări Sociale, a indicat că Mocanu Alexandra este beneficiară de pensie pentru limită de vârstă în temeiul Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul publice de pensii, începând cu data de 18 septembrie 2016 pentru un stagiul de cotizare total de 34,7 ani și i s-a stabilit prestația socială în cuantum de 1832,61 lei. Ulterior indexărilor care au avut loc la 01.04.2017, 01.04.2018, 01.04.2019, 01.04.2020, 01.10.2020, 01.04.2021, precum și a valorizării venitului asigurat în conformitate cu Legea nr. 317 din 22 decembrie 2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul publice de pensii, cuantumul pensiei în prezent, constituie 3149,14 lei.

A menționat recurentul că stagiul de cotizare a intimatei Mocanu Alexandra în perioada anilor 2003 și 2005 urmează a fi confirmat în baza datelor din contul personal (extrasului de cont din Registrul de evidență individuală a contribuțiilor de asigurări sociale). Or, perioadele de activitate ale intimatei 01 ianuarie 2003 – 31 decembrie 2003 și 01 ianuarie 2005 – 31 decembrie 2005 nu se regăsesc și nu sunt reflectate în contul ei personal (fapt confirmat prin Extrasul de cont anexat la prezentul dosar), ceea ce denotă faptul că lipsește venitul asigurat a intimatei Mocanu Alexandra și nu este temei legal de a include în stagiul ei de cotizare perioadele respective.

În asemenea circumstanțe, consideră că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au ignorat prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul publice de pensii.

A mai indicat recurentul că, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale (în redacția care era în vigoare în anul 2003 și 2005) angajatorul intimatei urma să prezinte organului teritorial de asigurări sociale declarațiile privind evidența nominală a asiguraților (REV-5) pe numele intimatei Mocanu Alexandra. În astfel de condiții, nu Casa Națională de Asigurări Sociale poartă răspundere pentru neprezentarea declarațiilor REV-5, ci intimata urma să solicite de la angajatorul său IMSP Institutul Mamei și Copilului, care este succesorul de drept al SCRC „Emil Coțaga”, de a-și onora obligațiile de plată față de bugetul asigurărilor sociale de stat.

Recurentul a precizat că, atât prin hotărârea din 04 iunie 2020 Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cât și prin decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, instanța a pus în sarcina CNAS de a include în calculul stagiului de cotizare o perioadă despre care nu există nici o informație în Registrul de stat al evidenței individuale în sistemul public de asigurări sociale (REVIND) referitor la venitul intimatei și practic, persoana vinovată - angajatorul rămâne fără a răspunde de inacțiunile sale. În astfel de situație, instanța de judecată neaplicând normele juridice în vigoare încurajează și alți angajatori să se eschiveze de la plățile obligatorii (contribuția de asigurări sociale de stat obligatorie) care este stipulată prin lege.

Totodată, recurentul a remarcat că este inexplicabilă motivarea instanței de judecată care, pe de o parte enumeră toate actele normative care impun angajatorul să vireze contribuțiile de asigurări sociale și să prezinte toate declarațiile corespunzătoare cu privire la calcularea și achitarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat, însă pe de altă parte pedepsește recurentul pentru iresponsabilitatea angajatorului, prin obligarea CNAS de a lua în calcul perioade care de facto, nu sunt reflectate în contul personal al intimatei Mocanu Alexandra și potrivit actelor normative nu sunt pasibile de a fi incluse.

La caz, este cert faptul că, în anii 2003 și 2005, potrivit Legilor anuale ale bugetului de asigurări sociale, erau stipulate expres cotele de asigurări sociale de stat care urmau să fie achitate, precum și modalitatea de prezentare a dărilor de seamă privind calcularea, utilizarea și transferarea contribuțiilor de asigurări sociale corespunzătoare.

Recurentul a menționat că potrivit Anexei nr. 5 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2003 nr. 1519 din 06 decembrie 2002, Anexei nr. 3 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2005 nr. 383 din 18 noiembrie 2004, precum și în temeiul art. 32 din Legea sistemului public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, lipsa informațiilor în Registrul evidenței individuale, precum și neachitarea contribuțiilor de asigurări sociale pentru o anumită perioadă, atrage după sine neincluderea perioadei respective în stagiul de cotizare.

Prin notificarea expediată electronic în data de 16 aprilie 2021 la adresa de e-mail „secretariat@cnas.gov.md” și iulia.lupasco@cnas.gov.md, de pe care a fost expediat recursul, Curtea Supremă de Justiție a comunicat Casei Naționale de Asigurării Sociale necesitatea de a prezenta recursul semnat olograf sau după caz, semnat cu semnătura

electronică avansată calificată, până la 20 aprilie 2021, ora 12.00, în sediul Curții Supreme de Justiție din str. Petru Rareș, 18, mun. Chișinău (f.d.125).

La 19 aprilie 2021, Casei Naționale de Asigurării Sociale a înlăturat neajunsurile, prezentând recursul semnat cu semnătura electronică avansată calificată (f.d.128-131).

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 02 februarie 2021.

La 17 martie 2021, Casa Națională de asigurări Sociale a recepționat decizia contestată, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS8001210498AS, anexat la materialele dosarului (f.d.111).

La 17 februarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat, împotriva deciziei din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.109).

La 15 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.119), Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea recursului, împotriva deciziei din 02 februarie 2021, solicitând casarea deciziei contestate, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii integral (f.d.120-123), astfel se atestă că recursul a fost depus în termen.

La 19 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Alexandrei Mocanu copia cererii de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.134).

La 12 mai 2021, Mocanu Alexandra, reprezentată de avocatul Gandrabur Valeriu a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale ca nefondat, întrucât instanțele ierarhic inferioare corect au aplicat normele de drept material, adoptând o hotărârea legală și întemeiată, cu respectarea normelor de procedură (f.d.143-146).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, este

inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh